Vrijdag 13 December 1946 | DAGBLAD | 63ste Jaargang No 4986

AMIGOE DI CURAÇAO

... verschijnt dagelijks, behalve s Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 80 Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Oplossing in Frankrijk

Alles rustig in Venezuela

LEON BLUM TOT PREMIER GEKOZEN.

Leon Blum werd tot tijdelijk premier gekozen van de Franse regering, die tot midden Januari aan het bewind zal blijven. Hij verenigde ongeveer 575 van de 590 uitgebrachte stemmen op zich, hoewel hij voor een absolute meerderheid slechts 310 stemmen behoefde.

Thans wacht hem de taak de verschillende partijen tot overeenstemming te doen geraken over het te volgen programma en de beslissing of de rechtse partijen in het cabinet zullen worden opgenomen. Hoewel Robert Schuman van de MRP geen candidaat was, kreeg hij toch 8 stemmen. De zitting van de Assemblee werd tot morgen verdaagd. Dan zullen de 42 zetels in het Hogerhuis onder de partijen verdeeld worden. Een vroeger bericht deelde mede, dat Blum van plan zou zijn na zijn verkiezing Bidault aan te houden als Minister van Buitenlandse Zaken (Parijs, (AP) 12.12).

LEON BLUM AAN DE SLAG.

De nieuwe president voor de tussentijdse regering deelde aan de partijleiders mede, dat hij morgenavond klaar hoopt te zijn met de vorming van een nieuw kabinet. Het lijkt er op, dat Blum van plan is een kabinet te vormen van „nationale eenheid", ofschoon de communisten zouden verklaard hebben, dat zij niet voor zulk een kabinet zouden zijn.

In die zin verklaart men het ook dat Blum begon conferenties te houden met leiders der rechtse partijen, zo confereerde hij met de zeer rechtse Jules N. Ramarony. Men vraagt zich natuurlijk af wat wel de houding zal zijn van de communisten, die als sterkste partij, dan in een kabinet zitting zouden moeten nemen, waarin ook vertegenwoordigers zouden aangetroffen worden van de rechtse kant. Blum kan toch moeilijk een regering gaan opzetten, zonder de communisten er in op te nemen. Hij zou dan geen reta van zijn eigen partij. Misschien gaat hij het proberen met mensen kening houden met de desideradie lid zijn van geen enkele partij, althans dat meent men af te leiden uit het feit, dat hij ook een zekere Marcel Roclore bij zich uitnodigde, die van geen enkele partij lid is. Blum ziet vooral dat men op koloniaal en op financieel gebied moeilijkheden zal krijgen indien er niet spoedig een kabinet gevormd zal kunnen worden.

ALLES KALM IN CARACAS.

De laatste rebellen werden heden gevangen genomen, waarmede de derde aanval in 14 maanden op President Betancourt ten einde is. Tanks bewaken nog steeds de ingangen tot het paleis van Miraflores. De President deelde aan Noordamerikaanse verslaggevers mede, dat de rebellen een eerlijke berechting zullen hebben. Executies zullen niet plaats vinden. De inwoners van Caracas beschouwen de opstand met een schouderophalen, zeggend dat de Junta van Betancourt te sterk en te populair is om omver geworpen te worden.

De vliegtuigverbindingen met andere landen werden hervat na een onderbreking van 24 uur. Maandag komt de wetgevende vergadering bijeen om de nieuwe grondwet goed te keuren, waarin de voorgestelde hervormingen van de Junta van Betancourt, van kracht zullen worden (Caracas, (AP) 12.12).

GOEDKEURING IN DE SUB-COMMISSIE.

De fundamentele principes voor een wereldwijde ontwapening, waarin voorzien wordt in inspectie en controle-instellingen, vrij van het veto-recht, werd door de sub-commissie van de Verenigde Naties goedgekeurd (New York, (AP) 12.12).

DEBAT IN LAGERHUIS OVER INDIË.

Bij de opening van het debat over Indië in het Lagerhuis sprak Sir Stafford Cripps de hoop uit, dat niettegensaande de wederzijdse verdenking en vrees van Moslims en Hindoe's, deze tot een overeenstemming zouden komen, waarbij het Vrijheidsplan in werking zal kunnen treden.

„Ik wens de indruk niet te geven, dat de toestand hopeloos is", zeide hij. „Na een herziening van het plan voor de onafhankelijkheid door het cabinet zijn wij ervan overtuigd, dat het niet alleen eerlijk is maar tevens uitvoerbaar. Wij zien geen andere weg om burgertwisten te voorkomen".

Churchill schaarde zich aan de zijde van Sir Stafford Cripps, die lid was van de cabinetsmissie, die het onafhankelijkheidsplan voorstelde (Londen, (AP) 12.12).

ANTI-BRITSE RELLETJES IN PADUA.

In Padua, zetel van het hoofdkwartier van de centrale Britse strijdkrachten in de Middellandse Zee, heerst nog steeds een spannende atmosfeer. Na de onlusten van twee dagen geleden, waarbij verschillende Britse officieren werden gewond, staken de leiders van de arbeidsbonden en politieke partijen de hoofden bijeen om te beraadslagen over een staking uit protest tegen de Britse waarschuwing, dat strenge maatregelen zouden worden genomen bij een herhaling van de demonstraties.

De relletjes werden veroorzaakt door een ongeluk, waarbij een Britse vrachtwagen en een aantal Italiaanse voetgangers betrokken waren.

De Italianen overwegen eveneens een protest-parade. De Britse soldaten mochten ondertussen de stad niet bezoeken. Er ontstond echter wederom een opstootje toen de troepen toch hun barakken verlieten om bij de geallieerde officieren te protesteren tegen het verbod (Rome, (AP) 12.12).

REGERINGSTROEPEN RUKKEN VOORT IN ... ... AZERBEIDSJAN.

Na de weerstand van de democratische strijdmacht gebroken te hebben, trokken de regeringstroepen het stadje Maneh binnen zonder enige weerstand te ondervinden. Gisteren hadden er verschillende kleinere gevechten plaats, maar vandaag werd er niet zwaar gestreden (Maneh, (AP) 12.12).

PALESTIJNSE ARABIEREN GEBELGD.

De Palestijnse Arabieren riepen een staking van twee uren uit, aanvangend op Zondagmiddag, als protest tegen de Britse aanmoediging van de Joodse provocaties tegen de Arabieren in steden en dorpen (Beiroet, (AP) 12.12).

JAPANSE PRINSESSEN DOEN AFSTAND.

Op een familie-raad, voorgezeten door Hirohito, besloten de prinsessen van keizerlijken bloede afstand te doen van haar keizerlijke rechten. De keizerlijke rechten worden door deze daad beperkt tot den keizer, zijn drie broeders en hun familie (Tokio, (AP) 12.12).

SIAM.

Men nam in studie of Siam ook als lid kan worden aangenomen, hetgeen de veiligheidsraad eenstemmig aannam. (New York, 12 Dec. (AP)).

HEBBEN DE MACHT BEHOUDEN...........

TOCH TEVREDEN OVER DE CONFERENTIE.

De A.P.-correspondent John Rigthower is toch tevreden over de conferentie, die de grote vier en de verenigde landen nu in New York gehouden hebben.

Hij beweert, dat officiële Russische diplomaten en vertegenwoordigers van de Westelijke machten toch beweren, dat men grote voortgang heeft gemaakt om de wereld in vrede te bewaren.

Het meeste belangrijk werd wel geacht de ommekeer, die men waarneemt in de buitenlandse politiek van de Russen, zo doende werd het toch immers mogelijk, om de vredesverdragen met Italië, met Bulgarije, Hongarije, en Roemenië, en Finland klaar te maken, en tevens het verdrag met Duitsland op 10 Maart in Moskou in beraadslaging te nemen. De conferentie eindigde gisteren avond. Men was zes weken tesamen. Dagelijks hield men zitting. De grote vier hebben nu in dit jaar 122 vergaderingen gehouden over de vredesverdragen. (New York, 13 Dec. (AP)).

CADEAU AANGENOMEN

Men nam het cadeau van de millionair Rockefeller aan, die zoals we gisteren reeds melden aan de Verenigde Landen een gift deed van acht en een half millioen dollar, om een stuk grond in Manhattan te bestemmen tot zetel van de Verenigde Landen.

De Voorzitter bracht toch ook dank aan San Francisco, dat zo simpathiek was voor de Verenigde Landen, toen men daar tesamen kwam op de Verenigde Landen te organiseren. Bovendien dankte hij de stad Philadelphia voor het prachtige aanbod, om in die stad de zetel te vestigen. (New York, 23 Dec. (AP)).

het nieuws van vandaag

Men zegt, dat de wereld bestuurd wordt door mensen tussen de vijftig en de zestig jaar, doch gisteren is iemand in Frankrijk president geworden, die reeds in zijn vijf en zeventigste jaar is. Leon Blum is president geworden van Frankrijk. De profetieën van gisteren zijn dus toch uitgekomen; hij heeft het gehaald. Niet Thorez, niet Bidault, niet Herriot, niet De Gaulle, niet Duclos, niet Schuman, niet, enfin, wie is er niet als candidaat genoemd; we werden er gewoon zenuwachtig van; ieder uur kwam er een ander telegram, en niet alléén in Frankrijk was het een chaos, doch ook in de telegrammen. Er werd een zware taak gesteld aan de persmensen van de AP-dienst.

„Leon Blum heeft niet onze sympathie, hij is ons te links", hebben we geschreven en dat blijft waar, doch we kunnen begrijpen, dat men om landsbelang tenslotte toch maar besloot te nemen, wat men kon nemen.

Leon Blum is reeds van het jaar 1872; hij werd op 9 April van dat jaar te Parijs geboren. Aanvankelijk was hij toneelcriticus, doch reeds in het jaar 1895 was hij reeds auditeur bij de raad van state. In het jaar 1919 na de eerste wereldoorlog zien we hem als de leider van de socialistische fractie in de kamer van Frankrijk. In het jaar 1924 stichtte hij een links kartel en bracht zodoende de bekende Poincaré ten val in Mei van datzelfde jaar.

Hij heeft boeken geschreven over Goethe, over Sthendal en over toneel, doch de politiek heeft hem volledig in beslag genomen. Hij was de man die een grote plaats innam in het zg. Volksfront in Frankrijk.

Onder de oorlog zat hij, naar we menen, in Duitsland gevangen, met nog verschillende andere Ministers.

De ideeën van den man op verder sociaal en moreel gebied vonden in Frankrijk in katholieke kringen felle bestrijding.

Laat ons hopen, dat de rust in Frankrijk wederkeert. Men sprak er over, dat hij, Blum, toch Bidault als Minister van Buitenlandse Zaken zou willen handhaven. We zullen zien.

De conferentie in New York kwam ten einde. Men is nogal optimistisch. Men sprak van bekering van Rusland en men noemt in verschillende Amerikaanse bladen vooral het optreden van diplomaten als Shawcross en Connally van beslissende betekenis voor die ommekeer. Toch blijft de quaestie moeilijk. Men ziet een neiging tot ontwapening; men zag een beweging zelfs bij Rusland om maar niet altijd het veto uit te spreken. Men was voorzichtig t.oz. van Spanje; men kwam klaar met vele vredesverdragen; men kan in Moskou beginnen met de conferentie over Duitsland op de 10e Maart van het volgende jaar (Molotov heeft reeds verklaard, dat de journalisten reuze goed ontvangen zullen worden en in vrijheid zullen kunnen schrijven. Jammer dat we er niemand naar toe kunnen sturen voor de Amigoe).

En toch — wat voor titels zien we op de Amerikaanse tijdschriften? We zien daar staan met grote letters: „Zal Amerika wel in staat zijn om voor de wereld de vrede te bewaren?", Angst is er nog altijd. Het vertrouwen is er nog niet; ook nog niet bij die grote vier na 122 vergaderingen? Laat ons hopen en vertrouwen.

In Venezuela is nu alles rustig, gelukkig. Over Italië komt toch weinig nieuws binnen, het is niet nodig er vandaag bij stil te staan.

Churchill kwam weer uit de hoek met een scherpe aanval op de regering van Attlee. De man is vitaal; hij wil immers niet de leider zijn, van wat hij noemde „de liquidatie van het Britse Imperium". We wachten af hoe het antwoord zal zijn. Men weet te antwoorden, of om het op zijn oud Hollands te zeggen: „Men weet daar wel van wanten."

HONGERSTAKING GEËINDIGD.

Uit Madrid wordt bericht, dat de directeur van de gevangenissen, den heer Francisco Aylagas mededeelde, dat na een hongerstaking van drie dagen, 400 gevangenen, door hem communisten genoemd, gisteren morgen werd opgeheven door de gevangenen, toen aan hen het ontbijt werd uitgedeeld.

De staking was begonnen nadat men acht en dertig gevangenen hadden aangetroffen met een boek over het communisme en zij een straf kregen voor 15 dagen. In deze 15 dagen zouden zij geen bezoeken mogen ontvangen. Men kwam tot ander inzicht, meent de directeur, toen men zag, dat de straf toch licht was.

Onder ge gevangenen is een zekere Maquis, en enkele communisten, die onlangs in Madrid werden gearresteerd vanwege het plaatsen van een bom. (Madrid, 12 Dec. (AP)).

CHURCHILL CRITISEERT.

Churchill beschreef de strijd in Indië en critiseerde de regering. De onlusten daar zouden volgens hem het gevolg zijn van de plannen van de regering t.o.z. van Indië.

Vooral berispte Churchill het gouvernement, daar men de inner de binnenlandse aangelegenheden van Indië aan Nehru had overgelaten. Dit deed men in Augustus jl. toen men zijn partij waarin de Hindoes de overhand hebben, de macht gaf. (Londen, 12 Dec. (AP)).

MILITAIRE ZORG VOOR DE „WESTERN HEMISPHERE".

Niet bij name genoemde bronnen delen mede in Washington, dat de regering een plan in studie zou hebben om de militaire krachten van de gehele „Western hemishere" te standariseren. (Washington, 12 Dec. (AP)).

RUSLAND TORPEDEERT DE PLANNEN?

John A. Parris meent, dat de plannen tot opgave van de troepensterkte, definitief van de baan zijn door de houding van Rusland. Het is natuurlijk echter nog mogelijk dat Rusland daarover de debatten weer op zal nemen. (New York, 13 Dec. (AP)).

ZWARE MIST.

In Engeland hing zulk een zware mist, dat het gehele verkeer verlamd werd. De bussen kropen vooruit, terwijl de mensen maar in het Wembley Stadium bleven slapen, toen zij na de hockey wedstrijden zagen, dat het toch niet mogelijk was een bus naar huis te vinden. Men sliep er op de zitbanken.

Een Nederlandse motorboot van 399 ton liep een haven binnen. nadat men zware schade bij een botsing had opgelopen. Londen, (AP) 13.12).

Ir. Soekarno

Ten aanzien van Ir. Soekarno zou men van een kenterend getij in de Nederlandse opinie mogen spreken. Eensdeels neemt de heftigheid, waarmede tot dusver deze figuur door bepaalde Nederlandse groepen veroordeeld werd, iets af, andererdeels zien anderen de mogelijkheid van het voeren van besprekingen, zelfs met Ir. Soekarno, onder het oog.

Het raadsel rond hem.

Persoonlijk acht ik dit laatste een zeer gelukkige wending, niet omdat ik aan de Indonesische zijde van de conferentietafel zo graag Ir. Soekarno zie plaats nemen, maar omdat naar mijn mening de Indoesiërs zelf moeten uitmaken, wie hun vertrouwensmannen zijn.

Al geruime tijd geleden trachtte ik mijn oordeel over Ir. Soekarno vorm te geven in een artikel; bij het overlezen ervan merkte ik tot mijn genoegen, dat het volstrekt verouderd was geworden, niet doordat mijn oordeel zelf veel veranderd is, maar doordat de plaats van Ir. Soekarno in het geheel belangrijk veranderd is. Dit bewijst met hoe grote snelheid in Indonesië verhoudingen veranderen, en vaak ten goede.

Laat ik trachten met enkele woorden de extreem Nederlandse en Indonesische opvattingen over Ir. Soekrano te schetsen en daarna enige nuances aanbrengen.

Volgens vele Nederlanders was Ir. Soekarno een gevaarlijke nationalist, terecht de eerste maal door het gerecht veroordeeld, ten onrechte gegratieerd, terecht opnieuw opgepakt en verbannen. (Op het ogenblik der Nederlandse capitulatie bevond Ir. Soekarno zich zoals men misschien weet in Benkoelen, Sumatra's Westkust). Hij werkte met de Japanners samen tegen de Geallieerden, waaronder ook Nederland. Hij maakte propaganda voor de werving van „roomusha's" (arbeidspioniers) en ging daarmede voort, ook toen hij wist, welke een ellendig lot duizenden van deze mensen ondergaan hadden. Daarna riep hij met steun van de Japanners de zg. Indonesische Republiek uit. Hij is derhalve een zware oorlogsmisdadiger en dient gestraft te worden.

De Indonesische gedachtengang is wel geheel anders: reeds onder het Nederlandse koloniale bewind betoonde Ir. Soekarno zich een onvermoeid strijder voor de Indonesische nationale beweging. Hij werd martelaar, voor de bezettingstijd wist hij ook de Jappen om de tuin te leiden en terwijl hij in schijn hen bij de oorlogvoering hielp, versterkte hij den Nationale beweging. Hij was het die op 17 Augustus de Indonesische Republiek uitriep en zo een twintigjarige strijd met de overwinning bekroonde. Hij is onze geëerbiedigde president.

Deze summiere weergave van Nederlandse en Indonesische standpunten doet wel heel sterk uitkomen, hoezeer het oordeel over Ir. Soekarno afhankelijk is van de zijde, waaraan men staat. Is het mogelijk deze kloof te overbruggen? Ik geloof van niet. Wel kunnen wij trachten als Nederlander en met sympathie voor het Indonesische streven ons een oordeel te vormen. Dan komen wij in de eerste plaats tot een tweetal kanttekeningen bij deze beide extreme meningen.

Het kan tot enig nadenken stemmen, indien wij zien hoe in het algemeen de houding der Engelsen tegenover een figuur als Chandras Bose, in veel opzichten met Ir. Soekarno vergelijkbaar, afsteekt bij de onze tegenover Ir. Soekarno. Bose stond aan de zijde der Japanners: hij vormde uit uitgewekenen een leger, dat zich gereed maakte, India binnen te vallen, maar na de capitulatie werd Bose geen haarbreed in de weg gelegd: hij keerde naar zijn geboorteland terug en werd overal geestdriftig verwelkomd. Blijkbaar zien de Britten duidelijker dan wij, dat collaboratie met Japan voor gekoloniseerden iets geheel anders is dan samenwerking met Duitsland in Europa. Dat dit voor de meeste Indonesiërs iets geheel anders is dan voor ons, behoeft hier niet te worden betoogd. Wel treft het, dat de dood van duizenden „roomusha's" blijkbaar voor de meeste Indonesiërs geen te hoge prijs is voor de onafhankelijkheid, waarbij dan nog te bedenken is, dat deze mensen niet in de strijd gestorven zijn, maar in afgelegen gebieden ellendig omgekomen zijn. Indien men deze prijs niet te hoog acht, hoe sterk moet dit nationalisme dan wel zijn.

Een tweede quaestie is het Japanse aandeel in het uitroepen van de republiek in die woelige dagen, waarvan door Nederlanders als zo vaak gezegd is: als toen... dan... een wijze van geschiedbeschouwing, die tot dusver— en terecht — bij historici nog maar weinig ingang gevonden heeft, tenzij als divertissement.

Er hangt om deze Augustusdagen nog altijd een sluier, maar als ik het goed zie, verbergen zich achter die sluier niet minder dan drie republieken. In kort bestek komt het hierop neer: Er heeft vóór 17 Augustus ten huize van admiraal Maeda een vergadering plaats gevonden, waarop ook Ir. Soekarno aanwezig was. Een stuk werd opgemaakt, volgens hetwelk tegen het einde van Augustus door Ir. Soekarno de Indonesische republiek zou worden uitgeroepen. Eerste republiek.

Kort daarop wordt Ir. Soekarno door leden van de jeugdbeweging ontvoerd en geprest tot het uitroepen van de republiek, los van de met de Japanners gemaakte afspraak. Zulks geschiedt op 17 Augustus — tweede republiek.

Blijkt hieruit dus reeds, dat de 17 Augustus-republiek tegen de Japanse afspraak in uitgeroepen is, men gelieve het aandeel, dat de pemoeda's hierin gehad heb-

ben niet onjuist te interpreteren. Zij hadden sterk de Japanse invloed ondergaan — en hebben zich misschien nog steeds niet geheel daaran bevrijd; dat zij daarvoor openstonden is in de eerste plaats een Nederlandse tekortkoming — maar de nationale geestdrift van deze pemoeda's hadden zij niet aan de Japanners te danken; die was er, en krachtig ook, alle geruststellende officiële verklaringen van voor 1941 ten spijt.

Heet men zich eenmaal vertrouwd gemaakt met de gedachte, dat deze republiek bijna een noodzakelijkheid was, dan komt men tot de vraag, hoe daarbinnen Is. Soekarno zijn taak heeft vervuld. Ziet men verder als beste exponent van het nationale streven de figuur van Soetan Sjahrir, die thans door de vertaling van twee zijner geschriften ook in Nederland enigszins bekend is geworden, dan komt men tot de formulering: in hoeverre heeft Ir. Soekarno het streven van Premier Sjahrir gesteund? Het blijft, ook zelfs als men van tamelijk dichtbij de gebeurtenissen in Indonesië meegeleefd heeft, een moeilijk te beantwoorden vraag en het is mogelijk, dat het antwoord later correcties zal behoeven. Uit het grote gebied van Sjahrir's activiteit zijn de volgende werkzaamheden van het grootste belang: Strijd tegen de Japanse invloeden; strijd voor de eenheid; strijd tegen het anarcho-communisme (vooral belichaamd in de figuur van Tan Malaka); strijd voor het doorzetten van de sociale revolutie; strijd voor de gedachte, dat met de Nederlanders overeenstemming diende te worden bereikt.

De strijd tegen de Japanse invloeden richt zich vooral juist tot de kringen, waarin men met de grootste bewondering tot Ir. Soekarno opziet. Daarbij dient men echter wel te bedenken, dat met de tijd dit Japanisme in zijn sterkste vormen vanzelf verdwijnt.

De strijd voor de eenheid. Daarin heeft Ir. Soekarno ruim zijn deel bijgedragen. Het is juist op dit punt, dat de tijd ons merkwaardige dingen leert. Er is in de republiek geen spreker, die als Ir. Soekarno de kunst verstaat, zijn gehoor mee te slepen; die in beelden en vergelijkingen, vaak aan de roemrijke Javaanse oudheid ontleend, nieuwe begrippen aanschouwelijk kan maken. Deze gave, tezamen met het enorme gezag dat zijn persoon bezit, zijn in de loop van een jaar gebleken in het bizonder de qualiteiten van Ir. Soekarno te zijn — en deze gaven zijn niet gering. In de groep van Sjahrir is dan ook naar ik meen opgemerkt te hebben, langzamerhand het wijze besef ontstaan, dat ieder zichzelf moet zijn. Voor de eenheid, voor de aanvuring der grote massa's als waardig president, omkranst met een aureool van martelaarschap, is Ir. Soekarno voor de republiek van grote betekenis en tot op zekere hoogte onvervangbaar.

De strijd tegen Tan Malaka c.s. heeft Ir. Soekarno meegestreden — ik geloof, dat het juiste woord is: het is niet van hem uitgegaan. En zijn aandeel in deze strijd wordt wellicht meer nog geleverd, doordat het hier een concurrent in populariteit gold, die doo gratuite beloften zonder enige verantwoordelijkheid aanmerkelijk meer kon bieden dan de president zelf, dan uit principiële afwijzing van het anarcho-syndicalistische streven.

Strijd voor de sociale revolutie kon moeilijk verwacht worden, behalve in hartstochtelijke redevoeringen, die zich wat dit punt betreft toch min of meer op de vlakte hielden.

Ten slotte de quaestie van de onderhandelingen. Van het begin af, heeft Ir. Soekarno duidelijk beseft, dat het onmogelijk was de onderhandelingen af te wijzen. Dit zou hem een deel van de sympathie van het buitenland gekost hebben — en deze sympathie richtte zich toen al vooral op Soetan Sjahrir. Daarom moesten de onderhandelingen gevoerd worden. Het was Ir. Soekarno mogelijk geweest, in zijn talloze redevoeringen, in de tijd dat Sjahrir voorbereidingen trof, het binnenland met de gedachte aan onderhandelingen vertrouwd te maken. Van deze gelegenheid heeft Ir. Soekarno geen misbruik gemaakt. Enige malen heeft de Premier de vermoeiende reis naar de verblijfplaats van Ir. Soekarno gemaakt, zonder den President thuis te treffen.

Ir. Soekarno, zo gevoelig voor de wierook van het succes, heeft geen gebruik gemaakt van de gelegenheid om Sjahrir te steunen met zijn machtig woord, zij het dat dat woord zou ingaan tegen wat zijn publiek het liefste wil horen. Misschien is — afgezien van zijn behoefte aan goedkope successen — de verklaring wel deze, dat hij onbewust toch het tot stand komen van een politiek accoord heeft tegengewerkt, omdat het ontstaan van een toestand waarin meer gewerkt moet worden dan georeerd, zijn tekort aan creatief denken hoe langer hoe meer aan het licht zou brengen.

Ik hoop met het bovenstaande duidelijk gemaakt te hebben, dat wij in Ir. Soekarno met zijn deugden en gebreken, zijn qualiteiten en tekortkomingen, een figuur voor ons hebben, ver boven de middelmaat — ook de Nederlandse middelmaat. Gezien binnen het kader, waarin de Indonesische nationale beweging zich voltrekt, is hij ongetwijfeld een zeer belangrijke figuur. Sympathie voor deze figuur kan niemand van ons eisen, wel bezadigdheid in oordeel en bereidheid tot begrip. Waartoe dit artikel wilde bijdragen.

(De Groene Amsterdammer).

Advent

Met vlammend zwaard had de Aartsengel Michaël na de zondeval van het eerste mensenpaar de toegang tot het Paradijs afgesloten. Somber, ja zwart was de toekomst voor den mens. Had God de aarde niet vervloekt? Zou deze niet voortaan distels en doornen opbrengen? Moest het dagelijks brood niet verdiend worden in het zweet des aanschijns?

Was niet, mét de zonde, ook het lijden, de droefheid, de dood in de wereld gekomen? Was de dood niet het einde geworden van hen, die, uit Gods eigen adem voortgekomen, bestemd waren geweest voor het leven en het geluk? Had den mens niet zijn eigen volmaakt geluk vergooid door zijn ongehoorzaamheid en hoogmoed?

En had dat vlammend zwaard ook niet mét zich de strijd gebracht, de strijd tussen goed en kwaad, tussen Gods wet en de lagere driften van den mens?

Ja, zwaar woog Adams schuld. Maar één lichtpunt was er toch... Gods belofte: „Ik zal vijandschap stellen tussen U en de Vrouw..."

Traag en somber gingen de eeuwen voorbij...... „Rorate coeli desuper et nubes pluant ustum...... Dauwt Hemelen van boven, en Gij, wolken, regent den Gerechte......"

Smachtend, onhoudbaar verlangen naar redding, naar bevrijding, naar hulp...... Eeuwen en eeuwen lang....

Hoe lang, Heer, hoe lang nog? Hoort Gij niet het zuchten van Uw Volk, ziet Gij dan niet de steeds groter wordende scharen die, Uw beloften vergetend, de nacht van ongeloof en bederf intrekken?

Kom, toef niet langer! Red ons toch van de ondergang!

Dan opeens...... een straal des Hemels drong door de duisternis en verlichtte de aarde. Een Engel die op aarde daalde: „Ave Maria gratia plena......" En daarop het woord van de Maagd van Nazareth: „Ecce Ancilla Domini"...

Nederland en Spanje

Nederland onthield zich van stemming inzake de Spaanse quaestie op de conferentie van New York. Nederland valt onder de landen die een gevolmachtigd gezant hebben bij de regering van Spanje. Nu is de heer P.E. Teppema de gevolmachtigde.

Tegen middernacht werd de resolutie aangenomen, waarbij alle leden van de verenigde landen wordt aanbevolen, om hun „ambassadeurs" bij de regering van Franco terug te roepen.

Opgemerkt wordt dat Amerika reeds geen „ambassadeur" in Spanje heeft sinds de terugkeer van Norman Armour. (New York).

Bovenwinden

VLIEGVELD ST. EUSATIUS.

Nieuwe vliegveld op St. Eustatius afgekeurd.

Het Franse vliegtuig, een „Kingfish" van Hainen, die de dienst zou onderhouden met St. Maarten is neergekomen, maar is op het eind van het veld afgelopen; op de kop, propeller verbogen. Piloot was alleen, geen letsel. Het vliegveld schijnt te kort te zijn en is door een commissie, die daar juist ter plaatse was afgekeurd.

Het vliegtuig is ter plaatse hersteld; nadat nieuwe banden en propeller gemonteerd waren is het vertrokken.

Wij hopen spoedig een definitieve in orde making van het veld, want vliegdienst voor deze eilanden is een grote uitkomst.

Missie Nieuws

MGR. VERRIET.

Nog nader wordt ons uit Holland bericht dat onze apostolisch Vicaris in den Haag een onderhoud had met den heer Louis Pierre Schols, de grote promotor van de devotie tot de Onze Lieve Vrouw van Fatima, tevens had Mgr. Verriet in dezelfde stad een onderhoud met Mgr. Verhoeven, directeur van het bureau voor het R.K. Onderhoud in Nederland en Oost- en West Indië.

We vernemen dat Mgr. Verriet tegen het midden van de maand December naar Holland uit Rome zal wederkeren.

CURAÇAO

DE JUISTE MAN OP DE JUISTE PLAATS.

In het Engels zegt men: „The right man on the right place", en dit kunnen wij aanhalen voor Van Roon, die in Barranquilla zit en ons op kundige en smakelijke wijze alles vertelt wat zich in Barranquilla afspeelt. De heer Van Roon, die aldaar de Curaçaose pers vertegenwoordigt, doet zijn best om ons hier op Curaçao een waar beeld te geven van de gebeurtenissen, die zich te Barranquilla afspelen. En dit doet hij bovendien nog op een wijze, die een ieder aantrekt zijn stukken te lezen. Wij zijn ten zeerste voldaan over de wijze, waarop Van Roon ons van de wedstrijden te Barranquilla verhaalt. Jammer is het, dat wij soms niet in staat zijn, zijn stukken onmiddellijk te publiceren.

NADER NIEUWS VOOR AMBTENAREN

Uit de memorie van antwoord. „De wnd. Gouverneur heeft geen bezwaar de suggestie van vele leden over te nemen om inplaats van een dertiende maand toe te kennen, de duurtetoeslag met terugwerkende kracht te verhogen. De duurtetoeslag zal dan verhoogd worden met ingang van 1 Juli J.l. en wel o zodanige wijze dat de gehuwde ambtenaren met een bezoldiging van ƒ 3.6000.— in verband met de terugwerkende kracht thans een bedrag ineens gelijk aan een maand bezoldiging zullen ontvangen.

De lager bezoldigde ambtenaren, voor zover zij gehuwd zijn zullen meer dan een maand krijgen, de hoger bezoldigde minder. De verzochte index-cijfers zullen worden overgelegd zodra deze gereed zijn. Ook maandelijkse publicatie daarvan zal plaats vinden."

KEIZERSHOF.

Het ligt in de bedoeling van het gouvernement, om het bekende huis „Keizershof" te kopen, om zodoende een verbetering te kunnen aanbrengen voor het verkeer Klipstraat—Hoogstraat.

Is het niet jammer, dat het gouvernement enkele jaren geleden het zgn. Kijfduinplein van de hand deed aan de K.N.S.M.?

Het gouvernement kan ook nog niet goed wennen aan de nieuwe straatnamen en spreekt ook nog van de Klipstraat en niet van de gouverneur de Rouvilleweg.

WONINGBOUW.

We zien goede zorg bij het gouvernement, om de woningnood op te lossen.

Het is mogelijk gebleken om van de oude Amerikaanse marine basis een 19 huizen te maken, men vroeg er onmiddellijk geld voor aan bij de Staten. Een goed idee

ONZE PORTUGESE CORRESPONDENT.

De heer Luis Schols, bekend als onze Portugese correspondent meldt ons, dat hij na een twintig jarige dienst aan de ambassade van Portugal naar den Haag is teruggeroepen. Wij danken hem hartelijk voor zijn brieven.

INGEZONDEN ARTIKEL.

De heer Jan de Waarheid, wordt beleefd verzocht naam en adres op te geven, we weten nu reeds door interne critiek, dat hij Surinamer is, en op Aruba woont.

SCHEEPSBERICHTEN.

12 December.
Lake Winnipeg naar Londen; Mayspring naar La Guarya.
13 December.
Notos van Aruba.

SYNAGOGE-DIENSTEN.

Synagoge „Mikvé Israël", Columbusstraat.

Vrijdag, 13 December, 18 uur: Avondgebed en Sabbatwijding.

Zaterdag, 14 December, 8.30 uur: Ochtenddienst. Schriftlezing: Genesis hoofdstukken 37 tot en met 40; 16 uur: Bijbelvertelling voor kinderen; 17 uur: Bijbelcursus voor volwassenen; 18 uur: Avondgebed.

HET CONGRES DANST.

De leden van de Caraïbische Commissie hier nu op Curaçao in conferentie bijeen zijn door de aloude club „de Gezelligheid" uitgenodigd op een bal.

KALENDER 1947.

De N.V. Curaçaose Petroleum Industrie Mij. afdeling veiligheidsdienst gaf een kalender uit voor het jaar 1947. Het is een duidelijke kalender waarbij in caricaturen met opschriften in vijftalen het publiek geleerd wordt om toch voorzichtig te zijn.

De tekeningen zijn van de hand van de caricaturist Van Kampen. Onze dank. Wij zullen de kalender aan onze lezers op de drukkerij geven. Safety first.

HUWELIJK.

Naar we vernemen is de vorige maand in de kerk van Sint Franciscus van Quito in Ecuador in het huwelijk getreden de heer Herman L. Vorst, employee van de C.P.I.M. oud lid van het hoofdbestuur van de ambachtschool „St. Jozef" met Mej. Emilie Maria Voss. Onze gelukwensen.

ST. THOMASKRING.

Hedenavond zal in het clubgebouw van de St. Thomaskring een lezing gehouden worden door Kapitein E. van der Laarschot. De lezing draagt tot titel „Organisatie".

VERITAS.

Er zal op Woensdag 18 December a.s. een litteraire avond georganiseerd worden.

ALMANAK VOOR HET JAAR 5707.

Een almanak voor het jaar 5707 is natuurlijk een Israëlitische Almanak.

De volijverige Rabbijn Cardozo stelde deze almanak samen, waardoor aan het verlangen van de Israelieten van dit eiland om iets beter op de hoogte te zijn over hun verleden en om beter het liturgische leven mee te kunnen maken ten volle wordt voldaan. De almanak heeft geen morele of dogmatische beschouwingen.

Het boek werd zeer goed uitgegeven door de drukkerij „De Stad" en bevat verschillende merkwaardige foto's uit het verleden van de Joodse gemeente.

De uitgave geschiedt ten bate van het Joodse Hulpcomité. Onze dank.

SPORT

CURAÇAO HAD EEN SLECHTE DAG.

Gisteren werden alle door Curaçao gespeelde athletiek- en tenniswedstrijden te Barranquilla verloren. Slechts de voetbalwedstrijd tegen Guatemala eindigde in een gelijkspel van 2—2. Het eerste doelpunt werd door Curaçao gemaakt 20 minuten na aanvang der wedstrijd door Jansen. Kort daarna wist de tegenpartij te schoren en de stand bleef tot bij de rust 1—1. Na de rust kwamen de Guatemaalse spelers als leeuwen in het veld. Alle zeilen werden bijgezet in tegenstelling met Curaçao, die volgens een telegram van den heer Dennert, op zijn slapst ging spelen. Na 25 minuten spelen maakte Guatemala het tweede doelpunt. De stand werd 2—1. Dit was werkelijk nodig om den Curaçaosen spelers fut in het lijf te jagen. Het duurde niet lang meer of Jansen wist de stand te brengen op 2—2.

EEN PROTEST VAN MEXICO EN CUBA TE VERWACHTEN?

BARRANQUILLA, 11 December: Naar verluidt, zouden de delegaties van Mexico en Cuba van plan zijn te protesteren tegen de deelneming van de Curaçaose waterpoloploeg. Als reden werd opgegeven, dat de spelers geen Curaçaoënaars zouden zijn.

Uiteraard kan een dergelijk protest geen succes hebben, daar allen — zoals voorgeschreven is — reeds drie jaar en langer in het gebiedsdeel woonachtig zijn. Waarschijnlijk zijn er hier minder sportieve overweging in het spel: onze ploeg wordt nl. een goede kans op een overwinning gegeven. Ons dunkt, dat Mexico — welk land Duitse meisjes heeft meegenomen — de laatste voor een dergelijk protest dient te zijn.

MEXICO SLAAT EL SALVADOR MET BASKETBALL.

De herenploeg van Mexico versloeg het basketball-team van El Salvador met 7549 (Barranquilla, (AP) 12.12).

CUBAANSE ATHLETEN AAN DE SPITS.

Volgens een onofficiële puntentelling staat Cuba bovenaan in de athletiekwedstrijden te Barranquilla. Na de derde dag schijnt het, dat Puerto Rico de voornaamste tegenstander van Cuba zal zijn. Het aantal punten wordt als volgt genoemd: Cuba 46, Puerto Rico 40½, Mexico 28, Jamaica 27, Trinidad 21, Panamá en Guatemala 15, Venezuela 8½, Curaçao 7 en Colombia 2 (Barranquilla, (AP) 12.12).

K.S.C.

Mgr. Verriet trophee wedstrijden: Zaterdagmiddag 4 uur wedstrijd: San Fernando — Republiek.

SURINAME

UIT SURINAME: MEN WIL EEN DATUM.

De Staten van Suriname hebben Dinsdag het besluit goedgekeurd waarin Dr. Brons verzocht wordt een request door te geven aan de Nederlandse Regering dat de datum, vastgesteld zal worden voor de regeling van de quaestie van Surinaams toekomstige politieke status als autonoom gebied, zodat zij als gelijkstaand deelgenoot in de volgende besprekingen omtrent de voorgestelde Nederlands-Indonesische Unie, deel kan nemen.

Deze motie legde de nadruk op het feit, dat sinds tot nu toe alleen Nederland en Indonesië vertegenwoordigd zijn op de besprekingen omtrent de Unie, en het waarschijnlijk is, dat Suriname zowel als Curaçao uitgesloten zal worden van deelneming aan de eind-besprekingen.

De motie meende dat een dergelijke handeling in conflict was met de geest van gelijkheid van alle Nederlandse gebieden, die herhaaldelijk uitgedrukt werd door Hare Majesteit de Koningin, zowel als door de Regering.

De Staten verzochten Dr. Brons tevens een telegram aan Minister Jonkman te sturen, waarin deze medegedeeld werd, dat men vindt dat de voorgestelde Surinaamse nieuwe permanente gevolmachtigde te Den Haag een zelfstandige status dient te hebben, en niet geleid behoort te worden door instructies van den Gouverneur, aangesteld zou moeten worden door de Kroon, en omtrent zijn werkzaamheden een rapport zou moeten indienen bij de Staten in plaats van aan den Gouverneur.

Dr. Brons deelde Zaterdag aan de Staten mede, dat de Minister van Overzeese Gebiedsdelen wenst, dat Suriname een permanente gevolmachtigde te Den Haag benoemt — in overeenstemming met de besprekingen die hij in het eerste deel van dit jaar met de afvaardiging van Suriname in Nederland hield — wiens taak het zou zijn de Regering advies uit te brengen op zaken, die in verband staan met de versterking van economische en culturele contacten met Nederland en die tevens zal optreden als adviseur van het Ministerie.

Terzelfdertijd heeft de Gouverneur de Staten gevraagd de namen van drie candidaten in te zenden, waarvan een gekozen zal worden om als gevolmachtigde aangesteld te worden. De nota van den Gouverneur verklaarde, dat in zijn functie als adviseur van den Minister de gevolmachtigde voor speciale zaken niet onder instructies staat van den Gouverneur, terwijl het diensttermijn eindigen zou tegelijk met die der Staten, waardoor de Staten in de mogelijkheid gesteld worden haar wenen uit te drukken bij iedere nieuwe periode (Paramaribo, Aneta).

NIEUWS VAN OVERAL

UIT CARACAS.

De leider van de opstandelingen in de staat Carabobo, den commandant Juan Perez Jimenez werd hedenmorgen gevankelijk naar Caracas gebracht. (Caracas, (AP) 12 Dec.).

HOE VERMOORDT MEN ZIJN VERENIGING?

In het maandblad „De Industrie" werd de vertaling gegeven uit een Engels blad van een 12-tal tips, die alle even zovele geschikte methoden zijn om een vereniging om zeep te helpen.

Daar zijn ze:

1. Bezoek geen vergaderingen.

2. Maar als u komt, komt dan te laat.

3. Neem nooit een bestuursfunctie aan, daar het gemakkelijker is om critiek te leveren dan om iets te doen.

4. Als u door den voorzitter gevraagd wordt uw mening over een of andere belangrijke aangelegenheid kenbaar te maken, zeg hem dan dat u niets te zeggen hebt; vertel na de vergadering aan iedereen hoe de quaestie behandeld had behoren te worden.

5. Doe niets meer dan absoluut noodzakelijk is; maar als andere leden de handen uit de mouwen steken en hun bekwaamheid ter beschikking stellen om de zaken goed te doen verlopen, geef dan luide te kennen, dat de vereniging bestuurd wordt door een kliek.

6. Wacht met het betalen van uw contributie zo lang mogelijk.

7. Als u geen nota voor de contributie ontvangt, betaal dan niet.

8. Als u geen nota ontvangt, nadat u hebt betaald, zeg dan uw lidmaatschap op.

9. Als u service ontvangt zonder lid te zijn denk er dan niet aan lid te worden.

10. Als u een vergadering bijwoont en belooft iets te doen, ga dan weg en doe het tegenovergestelde.

11. Ga accoord met alles wat op de vergadering gezegd wordt en ga buiten de vergadering er niet mee accoord.

12. Wanneer de voorzitter u vraagt een beaalde zaak strict vertrouwelijk te behandelen, vertel al uw vrienden er over — [illegible]

ONS KONINKRIJK

WAT DENKT INDIË?

De Hoogste Indonesische Republikeinse Advies Raad zal Donderdag te Djokjakarta bijeenkomen om hun houding te bepalen tegenover de overeenkomst van Linggadjati. Ondertussen meldde Antara dat het gehele bestuur van de Indonesische Socialistische Partij, waarvan Sjahrir lid is, gestemd heeft tot goedkeuring van de overeenkomst, terwijl de Volkspartij (Rakjat Djel Eta) eén sterke tegenstand heeft aangenomen. Van te voren is al gemeld, dat de Indonesische Communistische Partij, alsook de Pessindo vóór de overeenkomst gestemd hebben, terwijl de Masjoemi en de P.N.I. het verworpen hebben (Batavia, Aneta).

DANKBETUIGING

Langs dezen weg betuigen wij onzen hartgrondigen dank voor de vele blijken van belangstelling ondervonden gedurende de ziekte en bij het overlijden van onze innig geliefde zoon wijlen

ETHELWOLDO BOOI

In het bijzonder een woord van dank aan den Weledel Zeergeleerden Dr. v.d. Sar en de Zusters van het St. Elisabeth Gasthuis voor hunnen kundige behandeling.

Curaçao, 13 December 1946.
Rosalinda Hernandez
Hector Leito
Victor Hernandez.

Van Roon schrijft ons uit Barranquilla.

BARRANQUILLA, 9 December: Barranquilla is op het moment een echte wereldstad. De straten, pleinen, winkels, restaurants, sportvelden en hotels zijn drukker dan ooit. De taxichauffeurs doen goede zaken, want de bussen zijn reeds met de vaste Colombiaanse klanten dusdanig gevuld, dat er voor vreemdelingen geen plaats meer is; de enkelen, die succes hebben, moeten zich tevreden stellen met de treeplank, waar zij al hun sportieve behendigheid nodig hebben om er niet af te vallen.

De bestuurders plegen in het centrum van de stad met een snelheid van vijftig tot zestig km. te rijden! En de politiemannen zijn blijkbaar allen naar de stadions gedirigeerd om daar een oogje in het zeil te houden op de menigten, die zich van de vroege ochtend tot de late avond verdringen voor het „Estadio Municipal" waar de athleten en voetballers oefenen en — te beginnen met vandaag — spelen. Van het baseball-stadion werd vanmorgen de ingang met een paal door het publiek gerameid.

Ook de schoenpoetsers mogen zich in de toenemende belangstelling van sportief Caraïbie en Midden-Amerika verheugen. Ofschoon de meesten onzer een flinke hoeveelheid bagage hebben meegenomen — de dokter bv. bezit drie koffers — heeft kennelijk iedereen vergeten een nietig doosje schoenpoets en een borstel mede te nemen. Van deze vergeetachtigheid plukt het Barranquillaanse gilde der schoenpoetsers nu de vruchten, in de vorm van vijftien blinkende centavos voor een paar glanzende schoenen.

Dat de restaurant het zo druk hebben is enerzijds te danken aan de hongerige magen onzer sportkameraden, anderzijds aan de moeilijkheden, waarmede de keuken van ons „Colegio" te kampen had — en soms nog heeft. Achteraf bekeken was het idee van den Nederlandsen consul, den heer I. H. de Hart, zo kwaad nog niet. Hij telegrafeerde (helaas te laat) naar Curaçao, dat het aanbeveling verdiende een kok mede te nemen, opdat onze jongens geen last zouden krijgen van ongemakken, welke veelal met ver[illegible] gepaard gaan. Gelukkig zijn deze verschijnselen slechts in enkele gevallen voorgekomen, en de Colombiaanse kok bleek een kundig man, voor wiens qualiteiten men niets dan waardering hebben kan.

Maar door de grote toeloop en het kleine aantal kelners gingen de zaken in den beginnen niet altijd, zoals ze zouden moeten gaan: de bediening liet nog wel eens op zich wachten, in de haast werden de borden en het bestek nu en dan met de Franse-slag gewassen en het gebeurde niet zelden, dat iemand, die om wat brood vroeg na erloop van tijd een glas water kreeg.

Op het ogenblik zijn we echter grotendeels voor de kinderziekten heen. We bevinden ons in de beste westand. Alleen had Mario Jansen wat last van kiespijn en Hato tengevolge van een val wat pijn aan de rechterarm. Dank zij de goede zorgen van een Colombiaansen tandarts (die Curaçao geen betaling wilde vragen) en van Dr. Tjon Pian Ki werd het leed evenwel snel verholpen. Hato loopt nu met een verband, doch volgens den dokter is hij vanavond zeker in staat te spelen.

* * *

Ofschoon grote spandoeken en de bonte sportkleding der bezoekers de stad een wat internationaal aanzien gegeven hebben, verschilt Barranquilla weinig van de andere grote Middenamerikaanse en Caraïbische steden. De entree — althans komende van het vliegveld — doet niet vermoeden, dat hier een stad van ongeveer 200.000 bewoners ligt: de voorstad bestaat grotendeels uit houten huizen, welke een armelijke indruk maken.

Zoals in meer Zuidamerikaanse steden het geval is, is de overgang van deze wijken naar het moderne stadscentrum schril. Van oud naar nieuw is slechts een stap. De vernieuwing grijpt echter snel om zich heen. Deze Caraïbische en Middenamerikaanse Spelen hebben stellig tot de versnelling van dit proces een bescheiden bijdrage geleverd.

Het prachtige zwembad werd gebouwd, evenals het baseballstadion en het „Estadio Municipal" onderging een uitbreiding. Deze „sportwijk", waarin o.a. hotel „Del Prado" en de villa's der welgestelden gelegen zijn, kan de toets der critiek glansrijk doorstaan. Barranquilla kan er trots op zijn. Alom bevinden zich fraai aangelegde tuinen en langs de lanen en straten staan imposante palmen.

Gaat de ontwikkeling van de stad en haar industrie, haven en vliegveld (drie maal zo druk als Hato) snel, ook onder de Barranquillanen wordt soms vlug carrière gemaakt. Zo was de man, die Zaterdag den president van de Colombiaanse Republiek in zijn luxueuze villa ontving, nog niet zo lang geleden een eenvoudige arbeider, die op een goede dag besloot een huisje te gaan bouwen. Toen hij met het graven bezig was stuitte hij plotseling op een petroleumbron. Op het ogenblik behoort deze man tot de rijksten van Barranquilla. De geruchten willen zelfs, dat hij millionair is......

Ook in het vliegwezen heeft de ontwikkeling niet stil gestaan. Op het ogenblik telt Colombia verscheidene luchtvaartmaatschappijen, van welke de Avianca en de Lanca de grootste zijn. Aanvankelijk bestond alleen de Avianca. Een enkele reis van Barranquilla naar de Colombiaanse hoofdstad, Bogotá, kostte toen negentig pesos. Sinds de Lanca werd opgericht, verrichtte de concurrentie echter wonderen: in plaats van een enkele reis kostte toen de reis Barranquilla — Bogotá retour negentig pesos! En studenten werd bovendien een korting toegekend, waardoor de tocht voor hen op 72 pesos kwam.

Het leven in Barranquilla is in veel opzichten goedkoper dan op Curaçao. Met name ten opzichte van de producten, welke binnenslans worden verkregen. In een uitstekende cafeteria als de „Luncheria Americana" bijvoorbeeld eet men voor 1 peso (ongeveer 1.10 G.) biefstuk, met verse groenten en gebakken aardappels. Een fles Colombiazns bier — voortreffelijk van smaak — kost dertig centavos. Wil men een glas natuurlijk kwast of sinaasappel, dan betaalt men respectievelijk 10 en 20 centavos.

De prijs van een Colombiaans overhemd varieert op het ogenblik van vier tot acht pesos; een prijs, welke vroeger lager was.

Op het gebied van leerwerken bezi Barranquilla enkele zaken, welke de vrouwelijke deelnemers heeft doen watertanden. Een mooie opgezette kaaiman (van prachtig leer en ongeveer een halve meter lang) kost 4 à 5 pesos en een damestas van slangenleer (met kop) 40 pesos. De prijs van actetassen bedraagt omstreeks dertig pesos.

In enkele hotels zijn tengevolge van de Spelen de prijzen iets de hoogte ingegaan. „Del Prado" noteert 22 pesos per persoon, een pension in de welgestelde wijk 12 pesos en een hotel in de stad acht pesos en hoger. Het zal den lezer — na deze cijfers gelezen te hebben — verbazen, dat reeds 1.75 peso af in „Del Prado" een voortreffelijk diner te krijgen is. De duurte van dit hotel zit dan ook in de service, de ligging en le luxueuze inrichting en uitvoering

VERDIENDE ZEGEN VAN COLOMBIA OP CURAÇAO (4—2)

BARRANQUILLA, 9 December: In een van het begin tot het einde emotionele wedstrijd heeft de Curaçaose voetbalploeg hedenavond in het „Estadio Municipal" met 4—2 van Colombia verloren. Deze wedstrijd was tevens de opening van het voetbaltournooi; geen wonder dus, dat een twintigduizend belangstellenden de tribunes bevolkten. Het was zo druk, dat niet alleen de tribunes overvol waren, maar ook de stroken terrein langs het speelveld.

Reeds in de namiddag — omstreeks 18 uur (twee uur voor de aanvang dus) — stonden de mensen in de rij, ofschoon zij in het bezit van kaarten waren. De ervaring had echter geleerd, dat er zelfs voor de kaartbezitters geen plaatsje op de tribune meer was.

Een groot deel van de Curaçaose aanhang, welke 's middags de athletiekwedstrijden had bijgewoond, was zo verstandig te blijven zitten, opdat zij zeker van een plaats kon zijn. Enkelen, die het risico durfden nemen, vulden de hongerige magen in een dichtbij gelegen restaurant, waar zij tegelijkertijd mondvoorraad voor de achterblijvenden insloegen. Alleen de voetballers en de leiders begaven zich naar het „Colegio de Barranquilla", waar de keuken ter gelegenheid van deze biezondere gebeurtenis een vervroegde maaltijd had klaar gemaakt.

Om klokke kwart over acht kwamen de Curaçaose en Colombiaanse ploegen in het veld. De Curaçaoënaars — tezamen met de reserves — werden begeleid door P. Od. Willems, F. Pauli, H. A. Dennert (in plaats van Max Nahar, die Woensdag as. verwacht wordt) en Johny Frutal. Nadat captain Confesor zijn Colombiaansen collega, Berdugo, namens Curaçao een bloemstuk overhandigd had, werd opgegoold, Curaçao won en verkoos met de vrij sterke wind tegen te beginnen. De partijen waren als volgt opgesteld:

Curaçao.

Hatot
Orman Confessor
Korps Mercera Giribaldi
Kelkboom F. Jansen Juliana
De Haseth Bernabela

O

Berdugo Luis Gonzalez Rubio
Carillo Granados Garcia
Quintero Guerra Mallarino
Gabriel Mejia Barriaga
Chonto Gaviria

Colombia.

Scheidsrechter: Soto (Chili).

Onmiddellijk na de aftrap opende Colombia — met wit hemd en donkerblauwe broek — het offensief. Vliegensvlug goochelden de gastheren de bal naar het Curaçaose doel en de Nederlandse aanhang maakte een benauwd ogenblik door. Het werd echter een corner voor Colombia, welke geen succes had.

Toen kwam Curaçao met verticaal rood-witblauw op de shirts) opzetten. Met fraai lange schoten werd de bal naar de voorhoede gedirigeerd, waar F. Jansen hem te pakken kreeg. Op bewonderenswaardige wijze verschalkte hij zijn tegenstanders, wist zich vrij te maken en voor de verdediging het goed en wel besefte was het Colombiaanse doel doorboord. Na twee minuten spelen had Curaçao reeds de leiding! Op dat moment bleek pas, hoeveel Curaçaose supporters op de tribune gezeten waren. Een geestdriftig applaus steeg op, waaraan zelfs talrijke Colombianen van de weeromstuit meededen. Het publiek was confuus. Zou Colombia deze wedstrijd gaan verliezen? Het was een mooi moment, dat ons geestdriftig maakte voor het verdere verloop van de ontmoeting.

Op onze vreugde werd echter spoedig een domper gezet. De Colombianen, die zich snel herstelden, ontwikkelden onmiddellijk een vlug, doortasten spel, dat ons doel herhaaldelijk in gevaar bracht. Een maal ketste een hard schot tegen de paal, waarna Hatot de bal wist weg te werken. De gastheren lieten verscheidene fraaie technische staaltjes zien, welke vriend en vijand bewondering afdwongen. Er zat een tegenpunt in de lucht, te meer daar de Curaçaose aanvallen de hechte Colombiaanse veste niet vermochten te verrassen.

Nadat een aanval van onze jongens was doodgelopen, verplaatsten de Colombianen het spel op een weergaloos overrompelende wijze naar de Curaçaose helft. De bal kwam bijna niet aan de grond. Van de ene Colombiaanse voet verhuisde hij naar de andere Colombiaanse voet, zonder dat een onzer er aan te pas kon komen.

Hatot liep uit, maar de watervlugge Gabino Granados zette voor naar den Colombiaansen middenvoor Luis Gonzalez Rubio, die hard inschoot (1—1).

De reactie van het Colombiaanse publiek had veel van een uitbarsting weg: de mensen sprongen, dansten en gilden als dol heen en weer. Drie minuten later alweer gejuich. Hato liet een hoge bal glippen en Berdugo was er als de ippen bij 2—1).

Vos vervangt Hatot.

Bij deze doelpunten was duidelijk gebleken, dat Hatot tengevolge van zijn licht geblesseerde arm niet voldoende uit de weg kon. Hij was volstrekt niet zeker van zichzelf en de leiding nam dan ook het wijze besluit hem te vervangen door Ezechiel Vos. De gunstige uitwerking was terstond op de Curaçaose ploeg merkbaar, want er kwam meer overwicht in het spelbeeld. De Colombianen hadden iets te veel van hun kruit verschoten, waardoor zij hun hoge tempo moesten laten varen. De flitsende aanvallen aan beide zijden, welke elkaar met een razende vaart opvolgden, werden schaarser en maakten plaats een bedachtzamer en stelselmatiger — doch tevens wat minder verrassend — spel.

In deze periode was vooral Bernabela actief. Tezamen met Giribaldi, die in de middenlinie uitstekend werk verrichtte, ondernam hij verscheidene aanvallen. Hij had echter pech. Nu eens ging zijn schot naast, dan weer kwam een Colombiaan tussenbeide of — zoals regelmatig gebeurde — floot de scheidsrechter voor vermeend freekick.

Een Curaçaose hoekschop, genomen door De Haseth, bleef zonder resultaat. Voor een groot deel waren deze mislukkingen ook te wijten aan het gebrek aan ploegverband. Weliswaar werden de vleugels herhaaldelijk bij de aanvallen betrokken, doch de binnenspelers werden door de Colombianen te zeer vastgezet dan dat zij tot ontplooiïng konden komen. Het accent kwam dientengevolge op de verdediging te liggen, waar Vos op ouderwetse wijze zijn mannetje stond. Hij mocht menig applaus in ontvangst nemen.

Vlak voor de rust kwam Curaçao weer in de meerderheid. Onze jongens zaten er goed op en in deze periode toonden zij wat zij waard waren. Jansen loste uit een moeilijke positie een hard schot, dat echter gekeerd werd. Met een zucht van verlichting gingen de Colombianen de pauze in.

De tweede helft.

Het begin van de tweede helft was niet minder sensationeel dan het begin van de eerste. Want er waren nog geen vier minuten gespeeld of Juliana kreeg de bal van rechts toegespeeld en doelpuntte onhoudbaar (2—2).

Opnieuw juichte de Curaçaose supporter en ten tweeden male voelden zij de hoop herleven. Enige gevaarlijke Colombiaanse aanvallen, waarvan er enkele buitenspel waren, vormden het antwoord op deze gelijkmaker. Scheidsrechter Soto, die overigens de teugels strak in handen had, liet hier zijn zwakke zijde zien: had Curaçao Vos niet bezeten, de Colombianen zouden stellig op onrechtmatige wijze, d.w.z. door buitenspel, enige punten in de wacht gesleept hebben.

Ook Orman en Confessor hadden in het „reddingswerk" een belangrijk aandeel, al bracht de laatste een benauwde situatie te weeg doordat hij te lang de bal bij zich hield.

Dat een te strakke leiding funest kan werken, bleek speciaal in de tweede helft. Soto legde op te veel slakken zout, waardoor hij het spel enigszins „dood" maakte. Ook zijn beslissingen omtrent het ingooien verwekten bevreemding. Telkens wanneer een onzer ingooide, floot hij. Blijkbaar volgde hij de Zuidamerikaanse methode, welke voorschrift, dat de speler tijdens de ingooi met de voeten een hoek van negentig graden ten opzichte van de zijlijn moet staan. Tot incidenten kwam het echter niet. De geest in en buiten het veld was uitstekend.

Na 25 minuten spelen, zag Colombia kans zijn derde doelpunt te maken. Vos was uitgelopen, miste de bal en via Granados had „Me Muerde" Garcia maar voor het inschieten. Het lawaai, dat toen losbrak langs de lijnen, was oorverdovend. De mensenmassa leek een deinende zee. En de klanken, die uitgestoten werden, hadden weinig menselijks meer.

Intussen stonden de Curaçaoënaars wat sceptisch tegenover dit doelpunt: er zat — zoals dat in de voetbalwereld heet — een buitenspel-luchtje aan. Even later herhaalde dit toneel zich: nu was het Granados, die de Colombianen succes bezorgde. Met een fraaie kopbal bracht hij de stand op 4—2, waarmede het lot van Curaçao bezegeld werd.

Er volgden nog wat Curaçaose aanvallen; we kregen zelfs enkele vrije schoppen in de buurt van het strafschopgebied toegewezen, doch een doelpunt kwam niet meer ter wereld.

Het kan beter.

Hoe staan de zaken nu? En welke zijn onze kansen voor de komende weken? Deze wedstrijd heeft bewezen, dat wij in dit internationale gezelschap alle zeilen zullen moeten bijzetten om ons te handhaven. De wedstrijd van heden was beslist onvoldoende. Het feit, dat reeds zo snel van doelman verwisseld moest worden, heeft ongetwijfeld een ongunstige invloed op de spelers geoefend. Dat zij zich onwennig gevoeld zouden hebben door de verlichting en door de overweldigende belangstelling, kunnen wij — na de reis naar Nederland — nauwelijks meer aannemen.

De geest onder de jongens is uitstekend; er zijn inderdaad enkele minder sterkere plekken in de ploeg, maar het geheel is toch — dat heeft de practijk bewezen — van dien aard, dat een eervol resultaat mogelijk moet zijn.

CURAÇAOSE BASKETBALL-PLOEG VERLIEST VAN VENEZUELA.

BARRANQUILLA, 9 December: Het trof wat ongelukkig, dat de basketballwedstrijd Curaçao — Venezuela op hetzelfde uur gespeeld werd als de voetbalwedstrijd Colombia — Curaçao. Door deze samenloop waren de heren David A. Capriles en Frans P. de Wever de enigen, die namens Curaçao naar het nieuwe stadion togen om de verrichtingen van onze basketballspelers gade te slaan. Aan belangstelling heeft deze ontmoeting overigens geen gebrek gehad. En terecht, want zij stond op een hoog sportief peil. Helaas heeft onze ploeg, welke grotendeels uit Arubanen bestaat, het niet tot een overwinning kunnen brengen; doch hieraan zij onmiddellijk toegegeven, dat de nederlaag — 41—31 — eervol was. Curaçao heeft zelfs geruime tijd gelijk gestaan.

De onzen kwamen met de volgende ploeg „op de planken": Leo Kiperi, Adriaan Brokke, August Kiperi, Lope Beaujon, Michel Kiperi, Rudolf Fijnje, George Statius Muller, Sidney Frigerio, Mateo Reyes en Eddy Croes.

Als biezonderheid kan vermeld worden, dat de wedstrijden hier niet vier maal tien minuten duren, zoals bij ons gebruikelijk is, maar twee maal twintig minuten. Uiteraard stelt een dergelijke tijdsverdeling hogere eisen. De Curaçaose ploeg heeft echter kranig volgehouden.

In de eerste helft onderscheidden zich vooral aan Curaçaose zijde Leo Kiperi en Adriaan Brokke, die respectievelijk 6 en 5 punten voor hun rekening namen, waarvan er een door Brokke uit een strafworp werd gemaakt. Lope Beaujon kreeg een strafworp te nemen, doch de bal ging naast. Rudolf Fijnje overkwam deze pech twee maal en George Statius Muller een maal, doch hij maakte zijn fout weer goed door de tweede strafworp in te gooien.

Tezamen met de twee punten van Michael Kiperi behaalde Curaçao voor de rust dus veertien punten. Bij Venezuela had vooral Humberto Villalobos een goede avond: voor de rust maakte hij 7 punten (waarvan een uit een strafworp) en na de rust 11. Vijf strafworpen gooide hij naast. Ruststand 14—18.

In de tweede helft verrichtte Adriaan Brokke de topscore voor Curaçao door 8 maal te doelpunten. Twee kansen gingen verloren Mateo Reyes zorgde voor 5 punten, Michael Kiperi voor 3 en George Statius Muller voor 1. Venezuela maakte in de tweede helft 23 punten, zodat de eindstand 31—41 werd.

ADRIANA LEGT BESLAG OP EERSTE PLAATS.

BARRANQUILLA, 10 December: Aan de enigzins gedrukte stemming — veroorzaakt door de reeks Curaçaose nederlagen — is hedenmiddag een einde gekomen. Onze athleet Ed. Adriana — een van de pupillen van Dr. Hugenholtz — is er nl. in geslaagd op de eerste plaats bij het kogelstoten beslag te leggen. Adriana haalde een afstand van 13.35 m., wat aanzienlijk beneden zijn record — 13.67 m. — ligt.

Nadat Cuba aanvankelijk de leiding had, streefde de Curaçaoënaar zijn rivalen ruimschoots voorbij. De beide Cubanen brachten het niet verder dan 13.28 en 13.03 m. Deze praestatie van Adriana is een prachtig succes, dat de andere Curaçaoënaars in Colombia een hart onder de riem gestoken heeft!

Aan het verspringen werd te elfder ure om onbekende redenen niet meegedaan en onze sprinters vielen reeds, zoals telegrafisch gemeld, in de series uit.

ZOWEL ALEX P. JESURUN ALS NORMAN M. CHUMACEIRO VERLIEZEN.

BARRANQUILLA, 10 December: Curaçao moest opnieuw twee nederlagen lijden, en wel op de tennisbaan. 's Ochtends delfde Alex P. Jesurun het onderspit tegen Escobar uit Guatemala (3—6, 2—6, 2—6) en 's middags onderging onze kampioen, Norman M. Chumaceiro hetzelfde lot tegen den Colombiaan Samper (11—9, 3—6, 6—1 en 3—6). Ook Eddie Aris uit Jamaico en Carloz Lopez uit Venezuela — op Curaçao welbekend — verloren met flinke cijfers.

Jesurun kwam te staan tegenover een speler van het type Henk Rudolf: een uitmuntende vaste tennisser, wiens verdediging zo hecht was, dat er voor Jesurun geen doorkomen aan was. Hij trachtte op allerlei wijze zijn tegenstander in het nauw te drijven, doch deze bleek onvermurwbaar. Het werd dan ook een spel van kat en muis, waarbij het tenslotte tegen de jeugdige vitaliteit moest afleggen.

De nederlaag van Chumaceiro was niet noodzakelijk geweest. Ook hier deed zich echter het verschil in leeftijd gelden. De eerste set was van een dusdanige lengte, zoals uit de cijfers 9—11 blijkt, dat het uithoudingsvermogen van den Curaçaoënaar op zware proef werd gesteld.

De tweede set werd de terugslag merkbaar: het spel van onzen kampioen verloor iets van zijn zekerheid en ofschoon Samper middelmatig bleef spelen, zag hij kans van deze inzinking gebruik te maken.

Na de rust trad de ouderwetse Chumaceiro op de baan. Hij had zich kennelijk hersteld en met het mooie technisch beheerste spel, dat hem eigen is, wist hij zijn tegenstander kansloos met 6—1 te verslaan.

In de volgende set ging het evenwel weer mis. Nadat enige aanvallen van Chumaceiro mislukt waren, nam Samper het initiatief en zonder noemenswaardige tegenstand behaalde hij met 6—3 de overwinning.

Er was veel belangstelling voor deze wedstrijd. Onze kampioen mocht wanneer hij zich van zijn beste kant liet zien, menig spontaan applaus in ontvangst nemen.